Fjorde og gjorde Landgang rundt om paa Kysterne for at afhænde deres Fangst. De havde vist sig fuldstændig upaavirkelige for den nye Tids aandelige Strømninger indenfor Folket og blev skyet af de øvrige Kystbeboere paa Grund af deres Ustyrlighed og vilde Sæder.

Ane havde for syv-otte Aar siden — kort efter Hansines Bryllup — truffet en ung, køn, sorthaaret Skalling inde i Købstaden og til sin største Forskrækkelse forelsket sig i ham. Hun havde længe kæmpet mod sin Tilbøjelighed, som hun af Skamfuldhed ikke en Gang havde betroet Hansine. Men tilsidst kunde hun ikke længer modstaa den unge Fiskers dristige Bestormelser, og en skøn Dag var han kommen sejlende med sin Baad i en forrygende Østenstorm og havde endnu samme Aften ført hende selv og kort Tid efter hendes gamle Plejeforældre hjem til sin Tangtagshytte. Begivenheden havde i sin Tid vakt en pinlig Opsigt i Skibberup og Vejlby; man havde ikke troet, at Ane kunde lade sig saa fuldstændig forblinde af et Par smukke Øjne, og man beklagede hende inderligt for det Liv, hun vilde komme til at føre derude mellem de raa Mennesker. Mellem hende og Hansine var der i nogen Tid efter deres Adskillelse vekslet Breve, der dog fra